

JUSTITIS MINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 7. maj 2015
Kontor: Sikkerheds- og Forebyggelseskontoret
Sagsbeh: Rasmus Krogh Pedersen
Sagsnr.: 2015-0030-3139
Dok.: 1512210

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 496 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 24. februar 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Mette Frederiksen

/

Rikke-Louise Ørum Petersen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 496 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, om politiet eller PET har anvendt præventive samtaler mod ekstreme imamer og moskeer, så de ved, der bliver holdt øje med dem?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Politiets Efterretningstjeneste (PET), der har oplyst følgende:

”PET kan mere generelt om anvendelsen af præventive samtaler oplyse, at når PET har identificeret en konkret sikkerhedsmæssig trussel, skrider efterretningstjenesten ind over for denne trussel med de midler, som i den konkrete situation vurderes som de meste egnede, hensigtsmæssige og effektive for at afværge truslen. Dette kan bl.a. ske i form af præventive samtaler, hvor målet er at forhindre en udvikling, som kan føre til overtrædelse af straffelovens bestemmelser om f.eks. terrorisme.

I en række situationer er præventive samtaler imidlertid ikke et egnet eller hensigtsmæssigt middel til at gribe ind over for identificerede trusler. Det gælder bl.a., hvis PET vurderer, at en sådan samtale ikke effektivt og sikkert kan afværge den konkrete trussel, eller hvis planlægningen allerede er så langt fremskreden, at der allerede er begået strafbare forhold.

For så vidt angår imamer kan PET oplyse, at efterretningstjenesten som led i sin forebyggende indsats bl.a. har kontakt til centrale personer og grupper i forskellige moskemiljøer, herunder imamer, for derigennem at modvirke radikaliserings.”